

Jaarverslag 2007 Kamerkoor Ton sur Ton

Het jaar 2007 begon voor Ton sur Ton met een noviteit: de lancering van onze eigen website www.tonsurton.org. Dankzij het werk van José is nu ook op het web permanent informatie over Ton sur Ton beschikbaar. Nu maar hopen dat een paar surfende tenoren ons op deze manier weten te vinden. Waarmee meteen een minpuntje genoemd is in een voor de rest succesvol verlopen koorjaar. Het koor is het afgelopen jaar kwantitatief en kwalitatief gegroeid, alleen de tenorengroep bleef, in ieder geval in aantal, daarbij achter. Alt en bassen hebben we op dit moment genoeg. Beide groepen tellen 9 leden, sinds in april Frans van der Linden de bassen is komen versterken. De sopranen kunnen nog een kleine uitbreiding gebruiken, al zijn we erg blij met de komst van Roos Hörmann bij deze groep. Maar wie helpt ons aan tenoren? Dat het een probleem is waar alle koren mee kampen is een schrale troost.

Ons eerste openbare optreden in 2007 vond plaats in de zondagochtenddienst van 11 februari in de kapel van Joachim & Anna, onze vaste repetitieruimte. Het betrof een woord- en communiedienst, door Onno enigszins oneerbiedig als wc-dienst aangeduid. Het publiek was enthousiast over de kwaliteit van onze zang. Vooral de twee coupletten van de aloude Maria-hymne (of is het een Maria-smartlap?) "Te Lourdes op de bergen" gingen erin als koek.

Op 10 maart overleed Diane Dyckhoff, de geliefde echtgenote van onze voorzitter Erik. Dat was een reden om het voor 24 maart geplande koorfeest uit te stellen tot de zomer. De begrafenis van Diane op 15 maart werd door vele koorleden bezocht. Het zomerconcert met het Requiem van Fauré werd aan haar nagedachtenis opgedragen.

Op zondag 3 juni traden we aan in de schepenhof van het stadhuis voor het optreden tijdens het Nijmeegs Muziek Festival. Ondanks de afwezigheid van een aantal koorleden werd het een geslaagd optreden, al blijft het iets houden van een verplicht nummer.

De eerste helft van het jaar is er hard gewerkt aan de voorbereiding van ons zomerconcert. Hoofdmoot van het programma was, zoals reeds vermeld, het Requiem van Fauré, aangevuld met motetten van Poulenc, waarvan enkele voor vrouwen- en enkele voor mannenstemmen. Omdat het Requiem van Fauré in het voorjaar al twee keer in Nijmegen was uitgevoerd, kozen we de Elisabethkerk in Grave als concertlocatie. Achteraf gezien een gelukkige keuze: Grave ligt vlakbij Nijmegen en is een stadje met een plezierige eigen sfeer. Café's en terrassen zijn in ruime mate voorhanden, zodat ook een gezellige nazit gegarandeerd was. Ook na een Requiem is dit een absolute vereiste.

Een kleine week voor het concert meldde Olard Derks, die we als bariton-solist gecontracteerd hadden, zich wegens ziekte af. Hij was echter professioneel genoeg om zelf voor een uitstekende vervanger te zorgen, de bariton Hans Scholing. De sopraan-solopartij werd verzorgd door Madieke Marjon, die ondanks haar jonge leeftijd over een verassend mooie, rijpe stem bleek te beschikken. Op het concert, zondagmiddag 10 juni, leverden beide solisten ontroerend-mooie bijdragen. Het koor zong accuraat en geconcentreerd en de orgelbegeleiding was bij Joost Langveld in goede handen. Het publiek beloonde ons met een langdurig en enthousiast applaus. We mochten voor het concert geen entree heffen, maar een collecte na afloop bracht bijna € 800,- op. Daardoor en dankzij de door Menno bijeengeschaapte sponsorgelden konden we dit concert met een batig saldo afsluiten. We zullen Grave in de toekomst zeker niet vergeten als we een concertlocatie zoeken.

Op 27 juni vond ten huize van Carel van Os in Overasselt het eerste koorfeest van Ton sur Ton plaats. Het werd een daverend succes. Na de barbecue werd de hele avond gevuld met optredens van koorleden, het een nog verrassender dan het ander, waarbij het lied over de sigaar van onze eigen Lange Frans wel de kroon spande. Op deze avond werd nogmaals duidelijk dat de fusie volkomen geslaagd is. Als je met elkaar zo'n feest kunt vieren, zit het met de groepsband wel goed.

Op 9 november konden we iets terug doen voor Carel. Hij nam op die dag afscheid van de universiteit. Tijdens de receptie verzorgde het koor een verrassingsoptreden. Het kostte enige moeite, maar uiteindelijk lukte het toch om een aantal stukken in afwezigheid van Carel in te studeren. Gelukkig konden we ook nog een keer profiteren van een door hem niet aangekondigde absentie. Zodoende stond het koor goed voorbereid op de trappen van de aula, al ontbraken er door de griep een aantal leden. Carel was zichtbaar én aangenaam verrast.

In de maand december werd onze dirigent door dezelfde griep geplaagd, waardoor hij twee keer de repetitie moest verzuimen. Een van de gevolgen was dat hij pas op 12 december zijn sinterklaas-surprise kon ondergaan. Omdat hij had aangekondigd een eigen woning te gaan betrekken werd hem een feestelijk aangeklede plumeau aangeboden, onder het zingen van een 4-stemmig sinterklaas-carol met aangepaste tekst.

Voor de zomervakantie hadden we al even kennism gemaakt met de Missa Papae Marcelli van Palestrina, het hoofdbestanddeel van ons volgende concert. Die kennismaking beviel goed en na de zomervakantie gingen we vol goede moed verder. Omdat deze 6-stemmige mis twee hoge tenorpartijen kent werd onze tenorengroep met drie alt en versterkt. Gaandeweg bleek de mis toch moeilijker dan we aanvankelijk dachten en het duurde vele repetities voor we een beetje greep op deze lastige, maar mooie, muziek kregen. De midi-files van Paul bewezen hierbij weer goede diensten. De didactische gaven en het enthousiasme en doorzettingsvermogen van Onno deden de rest en we kunnen nu het concert in april met vertrouwen tegemoet zien. Dan zal het koor weer een stap verder gezet hebben in een ontwikkeling waarvan het eind gelukkig nog lang niet in zicht is.

Frans d'Haens
1-2-2008